

## φύσημα

**φύσημα, το**, ουσ. [<αρχ. φύσημα], το φύσημα· η πνοή του αέρα: «με το πρώτο φύσημα του φθινοπώρου δρόσισε η ατμόσφαιρα»·

- *μ' ένα φύσημα τ' αέρα*, βλ. λ. αέρας·

- *παίρνω φύσημα, α.* με διώχνουν από τη δουλειά μου, από την υπηρεσία μου, απολύομαι ή με μεταθέτουν δυσμενώς: «επειδή έκανε συνέχεια κοπάνα, πήρε φύσημα απ' τη δουλειά του || επειδή ήταν αντικυβερνητικός, πήρε φύσημα στην επαρχία». **β.** με διώχνει το ερωτικό μου ταίρι: «είχα δεσμό μαζί της, αλλά επειδή μ' έπιασε με μια γκόμενα, πήρα φύσημα»·

- *του (της) δίνω φύσημα, α.* τον (τη) διώχνω από τη δουλειά μου, τον (την) απολύω ή τον (τη) μεταθέτω δυσμενώς: «επειδή μου δημιουργούσε προβλήματα στη δουλειά μου, του 'δωσα φύσημα || μόλις ανέλαβε η νέα κυβέρνηση, του 'δωσαν φύσημα στην επαρχία, γιατί ήταν αντικυβερνητικός». **β.** διώχνω το ερωτικό μου ταίρι: «όταν άρχισε να μου μιλάει για γάμο, της έδωσα φύσημα || επειδή μπεκρόπινε, του 'δωσε φύσημα»·

- *τρώω φύσημα*, βλ. φρ. *παίρνω φύσημα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας